

PROBL. I.

Tab. 3.		
1	ab c	3
2	ab d	Return
3	ac d	
4	bc d	
5	ab e	
6	ac e	4
7	ad e	
8	bc e	Numerus
9	bd e	
10	cd e	

Tab. 3.	Adiciemus hic Theoremata quorū τὸ δὲ ex	
1	ab c	3
2	ab d	Retur
3	ac d	
4	bc d	
5	ab e	4
6	ac e	
7	ad e	
8	bc e	Numerus
9	bd e	
10	cd e	5

ipsa tabula manifestum est, τὸ δὲ τῆς ex
 tabulae fundamento: 1. si Exponens est ma-
 jor Numero, Complexio est 0. 2. si aqua-
 lis, ea est 1. 3. si Exponens est Numero u-
 nitate minor, complexio & Numerus sunt
 idem. 4. Generaliter: Exponentes duo
 in quos numerus bifecari potest, seu qui sibi
 invicem complemento sunt ad numerum
 easdem de illo numero habent complexio-
 nes. Nam cum in minimis exponentibus
 1. & 2. in quos bifecatur numerus 3, id ve-
 rum sit quasi casu, per tab. 3. & verò ceteri ex eorum additio-
 ne oriuntur per solut. probl. 1. si aequalibus (3. & 3.) addas a-
 qualia (superius 1. & inferius 1.) producta erunt aequalia (3. + 1.
 f. 4. = 4.) & idem eveniet in ceteris necessitate. 5. si nume-
 rus est impar dantur in medio duae complexiones sibi proximae
 aequales; sin par, id non evenit. Nam numerus impar bifeca-
 ri potest in duos exponentes proximos unitate distantes; v. g.
 1. + 2. f. 3. par verò non potest. Sed proximi in quos bifecari
 par potest sunt iidem quia igitur in duos exponentes impar nu-
 merus bifecari potest, hinc duas habet Complexiones aequales
 per th. 4. quia illi unitate distant, proximas. 6. Complexiones
 crescunt usque ad exponentem numero ipsi dimidium aut duos
 dimidios proximos, inde iterum decrescunt. 7. Omnes nume-
 ri primi metiuntur suas complexiones particulari (seu dato ex-
 ponente) 8. Omnes Complexiones simpliciter, sunt numeri
 impares.

7 Restat hujus Problematis altera pars quasi specialis:
 „ dato numero (A) combinationes (B) invenire. Solutio: du-
 „ catur numerus in proximè minorem, facti dimidui erit quæ-
 „ situm, $A \div A = 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100$ B. Esto v.g. Numerus 6, $A \div 5$.
 „ f. 30. $\div 2$, f. 15. Ratio Solutionis: esto Tab. in qua enumeran-
 tur

PROBL. I.

Tab. J.

a	b	a	c	a	d	a	e	a	f
.	.	b	c	b	d	b	e	b	f
.	.	.	c	d	c	e	c	f	
.	.	.	.	d	e	d	f		
.	.	.	.	.	.	e	f		

Tab. 3.

a	b	a	c	a	d	a	e	a	f
.	b	c	b	d	b	e	b	f	
.	.	c	d	c	e	c	f		
.	.	.	d	e	d	f			
.	.	.	.	e	f				

tur VI. rerum: a b c d e f combinationes
possibiles, prima autem res a ducta per
ceteras facit combinationes V. nempe i-
pso numero unitate minores; secunda b
per ceteras ducta tantum IV. non enim in
antecedentem a duci potest rediret enim
prior combinatio b a vel a b (hæc enim
in negotio combinationis nihil differunt) ergo solum in se-
quentes quæ sunt IV; similiter tertia c in sequentes ducta facit
III, quarta d, facit II, quinta e. cum ultima f, facit I. sunt igitur
combinationes 5. 4. 3. 2. 1. 7. f. 15. ita patet numerum combina-
tionum componi ex terminis progressionis arithmeticæ, cujus
differentia: 1., numeratis ab 1, ad numerum numero rerum
proximum, inclusive; five ex omnibus numeris Numero rerum
minoribus simul additis. Sed quia uti vulgò docent Arithme-
tici, tales numeri hoc compendio adduntur, ut maximus nume-
rus ducatur in proximè majorem, facti dimidius sit quæsitus; &
verò proximè major h. l. est ipse Numerus rerum, igitur perin-
de est ac si dicas: Numerum rerum ducendum in proximè mi-
norem, facti dimidium fore quæsitum.

Probl. II.

DATE NUMBER COMPLEXIONS SIM-
PLICITER INVENIRE.

Datus Numerus quæritur inter Exponentes progressionis Geometricæ duplæ, numerus seu terminus progressionis ei e regione respondens demta Unitate erit *quæsitum*. *Rationem*, seu τὸ διόλε difficile est vel concipere, vel si conceperis explicare. τὸ δὲ ex tabula N manifestum est. Semper enim complexiones particulares simul additæ addita unitate terminum progressionis geometricæ duplæ constituent, cujus exponentens sit numerus datus. Ratio tamen, si quis curiosius investiget petenda erit ex disceptione in Practica Italica usitata, vom Zerfassen. Quæ talis esse debet, ut datus terminus pro-